

Svjetska zdravstvena organizacija ima veliku publicističku aktivnost kojom širi stavove i ideje donesene dogovorom radnih grupa ili, jednostavno, sastavljanjem ekipa stručnjaka na pojedinom području zdravlja. Publikacije SZO posebno su korisne za zemlje poput naše, koja ima mnoga obilježja zemalja u razvoju, a istodobno više mogućnosti da slijedi kretanja u razvijenim zemljama. To su pitanja organizacije zdravstvene službe, racionalne primjene lijekova, ali i prevencije bolesti ondje gdje je predviđeno njihovo pojavljivanje i ugrožavanje populacije. Ovo je druga knjižica SZO koju izdaje "Školska knjiga". Prva je bila *Lijekovi za djecu* (preveo i komentirao D. Mardešić) 1990. godine.

Doc. dr. Lj. Hotujac, psihijatar s bogatim iskustvom u području psihofarmakologije i suradnik u pripremi spomenutih kliničko-farmakoloških udžbenika, bio je prikladna osoba da svoje iskustvo i poznavanje ovog problema (počevši od prve Komisije za opojne droge Republike Hrvatske 1977, preko rada s ovisnicima u praktičnom psihijatrijskom radu do danas, kad se bavi pretežno psihofarmakologijom) uloži u aktualiziranje ove publikacije za čitatelje koji se služe hrvatskim jezikom. Treba naglasiti važnost komentara koji približava tekst našim prilikama. Nema teksta na području medicine, farmakoterapije i ovisnosti koji je jednako primjenljiv u svim zemljama. To vrijedi i za tekstove Svjetske zdravstvene organizacije, iako su oni pisani tako da "zadovolje" što veći broj sredina. Nadam se da će komentari i ovdje ispuniti svoju svrhu.

Iz predgovora prof. dr. B. Vrhovca